

”Vi är 36 tidigare anställda på stiftelsen Berättarministeriet, anställda mellan 2011 och 2021. Vi vill lyfta de allvarliga och systematiska brister som finns i ledarskap, arbetsmiljö och arbetskultur.

Vår avsikt med detta brev är att göra det som vi inte förmådde, vågade eller lyckades med under tiden som anställda – att säga ifrån och sätta stopp för de odemokratiska arbetsförhållandena i en verksamhet som säger sig verka för demokrati.

Vi vill förhindra att fler personer ska råka ut för det bristande ledarskap som drabbat oss hårt.

Berättarministeriet har mellan 13–18 medarbetare fördelat på 4–5 arbetsplatser beroende på antal utbildningscenter. Det har under dessa tio år varit en enormt hög personalomsättning, i snitt under denna 10 års period ca 70 % men under 2019–2020 låg den över 100 %.

Systematiskt använder generalsekreteraren konstruerade omorganisationer för att undgå LAS och komma undan med oskäligen uppsägningar, andra säger upp sig på grund av missförhållandena på arbetsplatsen. Flera har sagts upp under sin föräldradighet.

Det finns en stark och mycket ohälsosam tystnadskultur, det utövas härskartekniker, micromanagement och även direkt nedvärderande och förminskande av anställda.

Denna arbetskultur vittnar om ett bristande ledarskap och kan härledas till generalsekreteraren och ledningen som bedriver, stärker och uppmuntrar denna typ av arbetsmiljö.

Denna mycket skadliga arbetsmiljö har lett till att många anställda har mått dåligt under och efter tiden på Berättarministeriet, flera av oss har blivit sjukskrivna på grund av utbrändhet eller blivit deprimerade och vi är många som har haft eller just nu står inför en lång återhämtningsprocess.

Organisationen vilar på en odemokratisk struktur och det råder jäv i styrelsen. Tillsättning av generalsekreteraren på Berättarministeriet sker av styrelsen, som i sin tur tillsätts av Stiftelsen Culture Without Borders (SCWBF). SCWBF grundades av Sven Hagströmer (styrelseledamot Berättarministeriet), Robert (Weil styrelseledamot Berättarministeriet) och Dilsa Demirbag Sten (generalsekreterare Berättarministeriet). Generalsekreteraren tillsätts därmed indirekt av sig själv. Vi väljer därför att vittna om dessa missförhållanden direkt till media, eftersom vi inte känner något förtroende för styrelsen.

På grund av den starka tystnadskulturen och rädslan för repressalier är vi många som under vår tid som anställda inte vågat lyfta dessa problem, inte heller i arbetsmiljöenkäterna i rädsla för att den utlovade anonymiteten skall kunna röjas.

Personer som sagts upp eller valt att sluta fick inte delta i enkäterna, och vi har vittnesmål där ledningsgruppen ringt upp enskilda personer efter enkäterna genomförts för att fråga om det var den som hade svarat negativt på en viss fråga. I de fall där försök har gjorts av anställda att lyfta problem med ledningen, har problemen såväl som personen som lyfter dem förminskats, och problemen har i stället vänts mot den anställda.

Det har också lett till borttagande av arbetsuppgifter och utfrysning. På grund av de repressalier flera av oss fått erfara har vi valt att gå direkt till media med våra erfarenheter.

Viktigt att notera här är att problemen vi lyfter har varit genomgående under de 10 år som stiftelsen har funnits - de problem som bevitnades 2011 kvarstår fortfarande under 2021. Flera av oss har gjort anmälningar till Arbetsmiljöverket.

Vi har noga övervägt hur vårt offentliga vittnesmål kan påverka de barn som idag tar del av Berättarministeriets verksamhet. Vi landar i att en verksamhet med sådana enorma brister på insidan inte är rätt aktör att bedriva demokratiinsatser för barn, eller ta emot bidrag som istället kan gå till andra organisationer som bedriver verksamhet för barn och unga i socioekonomiskt utsatta områden.

Vi ser allvarliga brister i ledarskapet på Berättarministeriet, och vill inte att de konsekvenser det har på verksamhetens anställda ska fortgå.”